

Bemærkninger til forslaget

Invalidepensionsloven er opbygget således, at der kan tilkendes 1 af 3 former for invalidepension:

Højeste invalidepension, der tilkendes, såfremt der skønnes ikke at være nogen erhvervs mulighed hos den person, der tilkendes invalidepension.

Mellemste invalidepension, der tilkendes, såfremt der skønnes at være en lille erhvervs mulighed til stede.

Laveste invalidepension, der tilkendes, såfremt der skønnes at være delvis erhvervs mulighed til stede hos den pågældende.

Undersøgelser udført af socialforskningsinstituttet viser, at kun én ubetydelig del af dem, der modtager laveste invalidepension, er i stand til at udnytte denne erhvervs mulighed. Dette skyldes dels manglende arbejdsduelighed, dels manglende mulighed for at få arbejde.

Da laveste invalidepension er så lavt et beløb

som ca. 1.700 kr. om måneden, er det umuligt at klare sig for dette beløb.

Dette indebærer, at de, der tilkendes laveste invalidepension, må søge om ekstrahjælp via bistandsloven.

Dette fører til dobbeltadministration, som er u hensigtsmæssig og menneskeligt belastende for pågældende, forhold, der vil bortfalde ved afskaffelse af laveste invalidepension.

Laveste invalidepension tilkendes oftest gifte kvinder.

I en tid, hvor det almindelige er, at både mænd og kvinder har udearbejde og dermed forsørger sig selv og eventuelle børn, er det urimeligt at opretholde en invalidepension, for hvilken forudsætnin-
gerne ikke mere eksisterer.

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse af et tidligere stillet forslag. Der henvises til Folketings-
tidende 1980-81, forhandlingerne sp. 6059 og 7906 samt tillæg A sp. 3815.